

Maailma muuttuu ja niin minäkin(?)

Jeesus huomasi, että heidän teki mieli kysyä häneltä. Hän sanoi heille: "Sekö teitä askarruttaa, että sanoin: 'Vielä vähän aikaa, ettekä te näe minua, taas vähän aikaa, ja te näette minut jälleen'? Totisesti, totisesti: te saatte itkeä ja valittaa, mutta maailma iloitsee. Te joudutte murehtimaan, mutta tuskanne muuttuu iloksi. (Joh. 16:.)

Maailma muuttuu ja niin minäkin. Kutakuinkin näillä sanoilla menee erään lastenohjelman tunnuskappale. Ja totta se on. Maailma kehittyy, muokkautuu jatkuvasti – yhä kiihtyvällä tahdilla. Se mikä juuri nyt on uutta ja ihmeellistä voi jo ensi vuonna vanhanaikaista. Vielä muutama vuosikymmen sitten muutos nykyiseen verrattuna oli hidasta ja helpommin ennakoitavaa, ehkä jopa hieman vaatimatontakin.

Nykypäivänä kaikki on toisin. Muutokset tulevat entistä nopeammalla tahdilla. Vauhti on kiihtynyt ja usein saattaa tuntua, että oma elämämme, ympäristömme, yhteiskuntamme ja koko maailmamme muuttuvat liiankin nopeasti. Viime aikoina muutosta ja epävarmuutta ovat tuoneet myös orastava kauppasota ja vaikeasti ennustettavat maailmanpoliittiset tapahtumat. Nykyajan hektisyyden voisikin varmaan tiivistää kaikkien tuntemaksi totuudeksi: *Mikään ei ole niin pysyvää, kuin muutos.*

Muutoksessa ei sinänsä ole mitään uutta. Myös Johanneksen evankeliumissa ollaan muutoksen edessä. Opetuslasten maailma tulisi pian muuttumaan peruuttamattomalla tavalla, halusivat he sitä tai eivät. Jeesus tiesi mitä tuleman piti, ja pyrki valmistelemaan oppilaitaan mahdollisimman hyvin tuleviin tapahtumiin.

Jeesuksen hyvästä yrityksestä huolimatta opetuslasten muutosvastarinta oli syvää: he yksinkertaisesti kieltäytyivät ymmärtämästä, mitä Jeesus sanoi. Opetuslapsia on helppo ymmärtää. Ei me nykyihmisetkään aina innostuta muutoksista. Varsinkaan niistä, joihin itse ei voi mitenkään vaikuttaa. Siinä suhteessa mikään ei ole muuttunut. Muutosvastarinta on pysynyt, vaikka maailma on muuttunut ja muuttuu yhä.

Niinpä meille, niin kuin myös opetuslapsille, ainoaksi vaihtoehdoksi jää sopeutua. Ja itseasiassa se on meidän tehtävämme. Meidän kristittyjen kuuluu olla mukana maailman menossa, muutoksessa ja hektisyydessä kertomassa jostain pysyvistä: nimittäin ikuisesta, rakastavasta Jumalasta, joka pysyy muuttumattomana ajasta aikaan. *"Emme kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymätön ikuisesti."* (2. Kor. 4:18)

Ruut Hanhikorpi

Suomenniemen aluekappalainen

Julkaistu Länsi-Saimaan Sanomissa torstaina 8.5.2025